

**Ta pani mu suhu uue laulu, kiituslaulu
meie Jumalale.** Ps 40:4

Aadama ajast saadik sünnivad kõik inimesed oma suus halvasti kõlava lauluga. See laul on täis meie iseenda kiitust ja kõiksugust kaebust ja kriiksumist. Me ei kuule ise seda ebakõla, kuna oleme oma sünnist saadik vaimulikult kurdid. Laul kõlab tühjalt, kuna see on valelik ja valevürsti inspireeritud.

Et saada laulule kaunilt kõlavat sisu, peame sündima vaimulikult uuesti ja ülalt. Jumal sünnitab meid oma otsuse järgi oma sõna ja Vaimu kaudu. Sellega seoses annab Ta meile sünnipäevaanniks uue laulu südamesse ja suhu.

Uus laul räägib Jeesusest, Tema armastusest ja ustavusest ja sellest, mida Ta oma ohvri läbi on meie eest teinud. Uussünni läbi saame ka vaimuliku kuulmisvõime, nii et me kuuleme ja mõistame, mis kõlab hästi ja mis halvasti. Vana lihaliku meele hääl teeb meile halba. Kui aga ülistame Jumalat, täitub süda rõõmuga.

Uus ja vana laul võitlevad südames katkematult. Patune liha võitleb Jumala antud uue vaimu vastu. Uus laul on aga tugevam, sest see põhineb evangeeliumi tõel. Vanal laulul aga pole põhjendust, eriti pärast Jeesuse võitu meie eest patu ja kuradi üle. Vana laul saab oma võimu patust, aga Jeesus on vabastanud meid selle võimust.

Kui uus laul Jeesusest ja meie õndsusest Temas kipub kahanema, saame jälle tuletada meelde evangeeliumi sõnumit Jeesuse tööst ja meie tõelisest seisundist Jumala lastena. Jumala arm ja armastus ei muutu, kuigi maised kõiksugused mured neid vahel varjavad. Kristus-päike on alati sama ka pilvistel päevadel. Mingem nautima seda sel paigal, kus see paistab, nimelt evangeeliumis.

Me Jeesusest on nii hea laulda,
Ta nime kiita ja ülistada
ning Tema päästest siin rääkida
ja Tema armu kuulutada.
Ta päästis mind oma vere läbi,
millega eemaldas kõik mu häbi.
Andes end surmata minu eest
päästis Ta mind vabaks pattudest.

Siioni Kannel 56:1,2